

[Nathalie Lind.]

tager et større hensyn til den private kreditor.

Jeg vil gerne sige tak til justitsministeren — og jeg tror også, jeg sagde det under den meget korte førstebehandling, vi havde af det sidste lovforslag — en tak for de betydelige indrømmelser til de synspunkter, mit parti gjorde gældende, allerede da lovforslaget blev fremsat i oktober 1975, og jeg takker også ministeren for, at ministeren under forhandlingerne har været villig til at bevæge sig yderligere.

Naturligvis er vi også interesseret i både at få en forenklet fremgangsmåde og en mere human retsforfølgning, men det var, som om der i de oprindelige lovforslag for ensidigt var tænkt på at lette skyldnerens stilling.

Spørgsmålet om adgangen til løntilbageholdelse, som var fremme allerede ved førstebehandlingen i 1973, har vi også diskuteret i udvalget — det fremgår ikke af betænkningen — og her er jeg endt med at have den opfattelse, at det må være rigtigt ikke på nuværende tidspunkt at indføre en sådan ordning.

Et af hovedpunkterne er § 490 om fredningsreglen. Vi er enige i det resultat, man her er nået frem til under udvalgsarbejdet, men har ved den ændrede tekst, som jeg har bemærket man siger i vid udstrækning kun er af redaktionel betydning, alligevel ønsket understreget, at bestemmelsen ikke må give anledning til, at der oprettes fortegnelser i fogedretterne over insolvente skyldnere. Derfor har vi lagt vægt på at få ordene „såfremt fogedretten er bekendt med“ ind i lovteksten.

Bemærkningerne om politifremstilling har jeg ikke meget at føje til. Jeg synes, den tekst, vi har fundet frem til i betænkningen, er rimelig, og jeg er enig i de synspunkter, der har været fremme herom, ikke mindst at effekten af det ekstra gebyr sikkert vil vise sig at være betydelig.

Jeg vil endvidere understrege det, den socialdemokratiske ordfører sagde: også vi lægger megen vægt på, at åbningstiderne tilrettelægges på en smidig måde, og at vi forudsætter, at ministeren snarest sætter de forsøg herom i gang, som har været lovet os.

Det næste hovedpunkt er spørgsmålet om møde under udlægsforretning. Her kan jeg

henvise til, hvad der står i betænkningen. Et punkt, vi har ofret megen tid på i udvalget, er spørgsmålet om en ændret formulering af reglen i § 525. Det resultat, vi er nået frem til, nemlig at fogedretten, både med hensyn til spørgsmålet, om der skal indrømmes en afdragsordning, og hvordan den nærmere skal udformes, skal tage et rimeligt hensyn til kreditors interesser, og de bemærkninger, der er nedfældet i betænkningen, mener jeg gør, at vi nu kan acceptere, at fogedretten kan fastsætte afdragsordninger.

Jeg synes også, vi skal takke justitsministeriet for den store støtte, vi har fået på mange af disse punkter, der jo er stærkt teknisk præget — når man ikke er praktiserende sagfører, er der meget, man skal sætte sig ind i, og jeg har da misundt mine kolleger, som har det nærmere inde på livet hver dag — jeg synes, vi har fået god hjælp til at få belyst problemerne, og at vi er nået frem til et lovforslag, som gør det muligt for os at frafalde mange af de indvendinger, vi havde mod det i begyndelsen. Jeg takker altså ministeren for, at han også under udvalgsbehandlingen har været forstående; jeg tror, det har betydning ved en lovgivning som denne, at der er et bredt flertal bagved.

Jeg synes, at ændringsforslaget vedrørende § 525 og de bemærkninger, der er knyttet hertil, er et eksempel på, at vi har kunnet afbalancere de modstående hensyn. Vi ved nu, at de synspunkter, som vi har ført frem, også vil blive lagt til grund, når fogedretterne skal administrere afdragsordningen, og under hensyn hertil kan vi stemme for ændringsforslaget.

Jeg kan anbefale, at vi stemmer for de af justitsministeren stillede ændringsforslag og stemmer imod de øvrige ændringsforslag.

Tange (FP):

Disse lovforslag har ikke givet anledning til de helt store politiske uoverensstemmelser, og de ændringsforslag, vi har stillet, er heller ikke udtryk for, at vi har en anden politisk opfattelse end de øvrige partier, men at de vil medføre, at fogedforretninger kan udføres på en mere praktisk og hensigtsmæssig måde.

Jeg vil lige gennemgå de ændringsforslag, fremskridtspartiet har stillet. Nr. 2 og 3 er udtryk for, at vi ønsker, at der i gældsbreve